

[Ministeren for skatter og afgifter]

konsekvent ordning vil dog efter regeringens opfattelse være fordelingspolitisk uacceptabel. Derfor vil regeringen fastholde en progressiv beskatning af de højeste indkomster, men fra et meget højere indkomstniveau end nu.

Ved afvejningen af, i hvilket omfang kapitalafkast også skal medregnes i grundlaget for den særlige tillægsskat, må det erindres, at en proportional kapitalafkastbeskatning, der beskatter det nominelle afkast uden hensyn til inflationen, vil have tendens til at virke som en noget hårdere realbeskatning.

Regeringen vil derfor arbejde på gennemførelsen af en reform af indkomstbeskatningen efter følgende retningslinier:

4. Regeringens påtænkte skattepolitiske foranstaltninger

På baggrund af renteskatteudvalgets overvejelser og regeringens kommentarer hertil foreslås gennemført et *skattesystem med en proportional indkomstbeskatning og en tillægsskat på de højeste indkomster beregnet på et særligt indkomstgrundlag.*

Den *proportionale beskatning* deles op i en *proportional beskatning af kapitalafkast* og *proportional beskatning af arbejdsindkomst.*

Kapitalafkast skal tages ud af den almindelige skattepligtige indkomst og beskattes med den samme procent i hele landet. Denne procent skal svare nogenlunde til skattesatsen på det nuværende proportionalsskattestræk.

Arbejdsindkomst, dvs. den resterende del af den skattepligtige indkomst, skal som under det nuværende system danne grundlag for beskatning til både staten og kommunerne. Skatten vil derfor komme til at variere fra kommune til kommune omkring et niveau, som nogenlunde svarer til skatten på det nuværende proportionalsskattestræk.

Den omtalte – mindre – forskel i den skattemæssige behandling gør det nødvendigt at skelne mellem kapitalafkast og arbejdsindkomst. Kapitalafkast omfatter først og fremmest renteindtægter og -udgifter, men også afkastet af andre formueskattepligtige aktiver end finansielle fordringer må betragtes som kapitalafkast. Dette gælder således afkast af ejerboliger og erhvervsformue. Specielt for så vidt angår erhvervsdrivende vil det volde vanskeligheder at opdele et virksomhedsover-

skud i arbejdsindkomst for den erhvervsdrivende og i afkast af kapitalen i virksomheden. Renteskatteudvalget har påpeget disse vanskeligheder uden dog at lægge sig fast på en løsning. Udvalget har givet udtryk for, at der bør vælges en klar og enkel skematisk løsning og kan umiddelbart forestille sig tre muligheder:

Man kan fastlægge en minimumsløn, eventuelt afhængigt af et mål for virksomhedens størrelse, og definere det resterende overskud som kapitalafkast. Man kan også starte med at definere en minimumsforrentning af egenkapitalen som kapitalafkast og lade den resterende indtægt være arbejdsindtægt. Eller man kan fastlægge et bestemt forhold, hvorefter den samlede indtægt fordeles på kapitalafkast og arbejdsindtægt.

Regeringen vil overveje, hvorledes delingen af virksomhedsoverskud mest hensigtsmæssigt kan foretages. For langt den overvejende del af skatteydere, der ikke omfattes af tillægsskatten, vil der som nævnt ikke blive tale om nogen stor forskel i beskatningen i kapitalafkast og arbejdsindkomst, og opdelingen får kun meget begrænset betydning for disse skatteydere. Derimod får opdelingen en ikke uvæsentlig betydning for opgørelsen af den indkomst, der skal betales tillægsskat af (jfr. nedenfor), og det er vigtigt at sikre en udformning, der skaber rimelig balance i den samlede skattebyrdes fordeling bl. a. mellem lønmodtagere og selvstændigt erhvervsdrivende.

Arbejdsindkomst vil omfatte de indkomster, der ikke er kapitalafkast, såsom lønindkomst samt en række indkomster, der træder i stedet for løn, f. eks. syge- og arbejdsløshedsdagpenge og pensioner. Dette gælder både sociale pensioner, private pensioner og tjenestemandspensioner.

Beskatningen af *kapitalafkast* tænkes som nævnt udformet som en rent proportional skat og kan mest hensigtsmæssigt tilrettelægges efter arten af de pågældende kapitalafkast.

Langt den overvejende del af kapitalafkast, der indgår i opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter gældende regler, udgøres af *renteindtægter* og *renteudgifter*. Den mest hensigtsmæssige måde, hvorpå man kan tilrettelægge en proportional ensartet beskatning af renteindtægter og -udgifter, er renteskatteordningen. Denne går som tidligere